

Υπόθεση C-260/09 P

Activision Blizzard Germany GmbH

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρα 81 ΕΚ και 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Αγορά κονσολών βιντεοπαιχνιδιών και κασετών παιχνιδιών Nintendo — Περιορισμός των παραλλήλων εξαγωγών στην αγορά αυτή — Συμφωνία μεταξύ κατασκευαστή και αποκλειστικού διανομέα — Συμφωνία διανομής επιτρέπουσα τις παθητικές πωλήσεις — Στοιχειοθέτηση συμπτώσεως βουλήσεως ελλείψει άμεσης έγγραφης αποδείξεως περί του περιορισμού των πωλήσεων αυτών — Επίπεδο αποδείξεως που απαιτείται για να στοιχειοθετηθεί κάθετη συμφωνία»

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2011 . . . I - 422

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Αναίρεση — Λόγοι — Εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών — Απαράδεκτο — Έλεγχος από το Δικαστήριο της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων — Αποκλείεται πλην της περιπτώσεως παραμορφώσεως του περιεχομένου των εν λόγω στοιχείων
(Άρθρο 225 ΕΚ· Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 58, εδ. 1)*
- 2. Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων — Απόδειξη της υπάρξεως συμφωνίας
(Άρθρο 81 § 1 ΕΚ)*
- 3. Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων — Συμφωνία αποσκοπούσα στην παρεμπόδιση των παραλλήλων εξαγωγών
(Άρθρο 81 § 1 ΕΚ)*

4. *Αίτηση αναίρεσως — Λόγοι — Ανεπαρκής αιτιολογία — Έμμεση αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου — Επιτρέπεται — Προϋποθέσεις*
(Άρθρο 225 ΕΚ· Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρα 36 και 53· Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, άρθρο 81)

1. Από τα άρθρα 225 ΕΚ και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να εξακριβώνει τα πραγματικά περιστατικά ούτε, κατ' αρχήν, να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που το νυν Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη σε σχέση με τα περιστατικά αυτά. Συγκεκριμένα, εφόσον η προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων ήταν νομότυπη και τηρήθηκαν οι γενικές αρχές του δικαίου και οι διαδικαστικοί κανόνες που διέπουν τη διεξαγωγή των αποδείξεων και το βάρος αποδείξεως, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να εκτιμά την αξία που πρέπει να προσδοθεί στα στοιχεία που του έχουν υποβληθεί. Επομένως, η ως άνω εκτίμηση δεν αποτελεί νομικό ζήτημα υποκείμενο στον έλεγχο του Δικαστηρίου, εκτός αν συντρέχει παραμόρφωση του περιεχομένου των στοιχείων αυτών. Εξάλλου, η παραμόρφωση πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να απαιτείται να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων.

(βλ. σκέψεις 51, 53)

τον ανταγωνισμό συμφωνία στο πλαίσιο μιας κάθετης σχέσεως δεν είναι, κατ' αρχήν, πιο υψηλό από αυτό που απαιτείται στο πλαίσιο μιας οριζόντιας σχέσεως. Βεβαίως, είναι αληθές ότι ορισμένα στοιχεία, τα οποία θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να παράσχουν τη δυνατότητα, στο πλαίσιο μιας οριζόντιας σχέσεως, να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι υφίσταται μια αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμφωνία μεταξύ ανταγωνιστών, μπορούν να αποδειχθούν ανεπαρκή προς στοιχειοθέτηση μιας τέτοιας συμφωνίας στο πλαίσιο μιας κάθετης σχέσεως μεταξύ κατασκευαστή και διανομέα, δεδομένου ότι, σε μια τέτοια σχέση, ορισμένες συναλλαγές είναι θεμιτές. Ωστόσο, γεγονός παραμένει ότι η ύπαρξη παράνομης συμφωνίας πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα το σύνολο των κρίσιμων παραγόντων καθώς και το οικονομικό και νομικό πλαίσιο που προσιδιάζει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Επομένως, το ζήτημα αν ένα αποδεικτικό στοιχείο παρέχει τη δυνατότητα να στοιχειοθετηθεί η σύναψη συμφωνίας αντίθετης προς το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ δεν μπορεί να επιλυθεί κατά αφηρημένο τρόπο, ανάλογα με το αν πρόκειται για κάθετη σχέση ή για οριζόντια σχέση, απομονώνοντας το στοιχείο αυτό από το πλαίσιο και από τους λοιπούς παράγοντες που χαρακτηρίζουν την προκειμένη υπόθεση.

2. Το επίπεδο αποδείξεως που απαιτείται για να στοιχειοθετηθεί μια αντίθετη προς

(βλ. σκέψεις 71-72)

3. Η εξέταση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, της υπάρξεως ενός συστήματος εποπτείας και κυρώσεων δεν είναι πάντοτε αναγκαία προκειμένου να θεωρηθεί ότι έχει συναφθεί συμφωνία αποσκοπούσα στην παρεμπόδιση των παραλλήλων εξαγωγών και, ως εκ τούτου, αντιβαίνουσα στο άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ.

επιβάλλει σε αυτό τη δέσμευση να εκθέτει αιτιολογία ακολουθούσα αναλυτικά έναν προς έναν όλους τους λόγους που προβάλλουν οι διάδικοι. Επομένως, η αιτιολογία του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να συνάγεται εμμέσως, υπό την προϋπόθεση ότι παρέχει τη δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να λαμβάνουν γνώση των λόγων που επέβαλαν την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, στο δε Δικαστήριο να διαθέτει επαρκή στοιχεία ώστε να ασκήσει τον έλεγχό του.

(βλ. σκέψη 77)

4. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει το Γενικό Δικαστήριο δεν

(βλ. σκέψη 84)